

[Justitsministeren.]

er ikke rigtigt. Den nuværende lov, lov nr. 169 af 24. maj 1955, består stadig; efter den var dette miljø strafbart, og det er det altså stadig, fordi vi ikke har ophævet loven af 24. maj 1955. Brugerne kan kun drages til ansvar efter denne lov. Det er altså ikke rigtigt, at vi har afskaffet den og vil sætte en anden lov ind i stedet. Det er heller ikke rigtigt, at et andet miljø er blevet kriminaliseret; det miljø, der er kriminaliseret ved loven af 1955, er netop også brugerne.

Fru Hanne Reintoft klagede over politiets optræden i en lang række tilfælde og hævdede, at det aldrig var bagmændene, der blev straffet, men kun, om jeg så må sige, ofrene. Jeg tror ikke, det ærede medlem har ret. Jeg ved, at der fra politiets side først og fremmest sættes ind for at finde bagmændene. Jeg indrømmer, at det naturligvis ikke altid er let at få fat i bagmændene, men det sker dog i en lang række tilfælde, og jeg kan også sige, at politiet er meget overbærende over for de uskyldige eller halvvejs uskyldige ofre for bagmænd.

Dernæst talte det ærede medlem om, at det ikke var muligt at finde og få fat i de bagmænd, der skulle kunne straffes efter dette lovforslag. Det er nok muligt, at en hel del af dem sidder i udlandet og naturligvis bliver dér; men vi har dog haft nogle meget store forhandlere her, og det forøgede forbrug tyder vel på, at der kommer stadig større forhandlere hertil. Det er i alt fald baggrunden for dette lovforslag, at vi nok skal kunne finde nogle af de egentlige bagmænd også her i landet.

Det ærede medlem var inde på en lang række overvejelser om, at man ikke skulle kunne straffe, uden at der var en lovbestemmelse herom, og det er naturligvis ganske rigtigt. Derunder anførte det ærede medlem, at loven af 1955 overlod til administrationen at kriminalisere visse forhold. Det, der ligger i det, er, at efter § 1 i loven af 1955 kan internationale vedtagelser eller sundhedsstyrelsen her i landet henføre stoffer under de euforiserende stoffer, der er omfattet af loven. Det er det eneste, der ligger i det — og det må da i alt fald være rimeligt, at vi ikke, når et eller andet nyt euforiserende stof rammes af internationale vedtagelser, eller når sundhedsstyrelsen får viden om, at der er blevet fundet et nyt

euforiserende stof, hver gang skal hen og lave en lovbestemmelse, men umiddelbart kan henføre det under bestemmelsen.

Hr. Skovmand talte om mulighederne for afsmitning og nævnte forholdene i Norge. Jeg tror ikke, der er muligheder for afsmitning, og jeg kan love det ærede medlem, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at der ikke finder en sådan afsmitning sted. Det er ganske klart, at de politifolk, der skal have med disse sager at gøre, får en grundig instruktion og oplysning om, hvad det er, man ønsker at ramme med denne lov, og hvad man ikke ønsker at straffe.

De øvrige spørgsmål, der er stillet, vil jeg tro at det er rimeligst at gøre rede for i det udvalg, der antagelig bliver nedsat vedrørende lovforslaget.

Morten Lange: Jeg kan sige til justitsministerens bemærkninger, at han har forstået mig ganske rigtigt.

Derimod synes jeg ikke, at det fremgik, at justitsministeren rigtig havde forstået i hele debatten i dag, nemlig den, at bogstavelig talt samtlige ordførere har søgt at finde en skelnen mellem de meget farlige euforiserende stoffer og de mindre farlige. Det vil efter min mening være højst betænkeligt, om en sådan temmelig klar skelnen — ja, man kan næsten ikke forlange den klarere på det grundlag, folketinget har — skulle blive helt skjult i en ny lov, som efter det, der er blevet sagt her, faktisk vil skærpe lovgivningen vedrørende cannabisprodukter. Jeg tror, justitsministeren ved nærmere omtanke vil finde ud af, at det vil være overordentlig gavnligt at få de meget farlige stoffer klassificeret som meget farlige og andre stoffer klassificeret på en anden måde, men det sker ikke med tilstrækkelig klarhed med det lovforslag, vi har for os. Jeg kan næsten ikke se nogen som helst anden hovedlinje i den debat, vi har haft i dag, end at folketinget decideret ønsker, at en sådan afklaring finder sted og en sådan forskel klargøres ved loven.

Hanne Reintoft: Jeg vil meget gerne bede om også at få et svar på mit spørgsmål om, hvorvidt efterforskningen skulle være færdig, inden sagen kom til politiadvokaten, eller om den skulle foregå, som den normalt